

מת (ירושלים) 17851-05-25 - מדינת ישראל נ' איהאב פואקה (עציר)

מ"ת (ירושלים) 17851-05-25 - מדינת ישראל ע"י נ' איהאב פואקה ע"מחוזי ירושלים

מ"ת (ירושלים) 17851-05-25

מדינת ישראל ע"י

ב"כ שי עציון מפרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

נגד

איהאב פואקה (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד נח אולשה

בית המשפט המחוזי בירושלים

[14.08.2025]

כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של רצח, נשיאת נשק, ירי באזור מגורים ושיבוש הליכי משפט. מדובר באירוע בו סכסוך בין שתי משפחות המתגוררות בשכנות התפתח לכדי אירוע אלים שכלל יידוי אבנים הדדי וירי באוויר על ידי המשיב. לאחר שאחת האבנים פגעה בגבו של המשיב הוא יצא מביתו אל הרחוב, עלה על גב רכב שחנה במקום וירה 2-3 יריות אל עבר המנוח שעמד על גג ביתו. אחד הכדורים שירה פגע בחזהו של המנוח והביא למותו. בהמשך נכנסו המשיב ואחיו אל בית משפחתו של המנוח, כשהמשיב חמוש באקדח ואחרים מחזיקים בסכין ואלה. עם כניסתם למקום נמסר להם שהמנוח נפגע מהירי והם נמלטו מהמקום. המשיב ידע שהוא מבוקש לחקירה על ידי משטרת ישראל, הוא נמלט מהמקום והסתתר במשך כחודשיים עד שנעצר.

2. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה נגד המשיב, ולכך ש"כל אחת מהראיות המפלילות לבדה יכול להעלות כדי ראיה לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב" (סעיף 3 לסיכומים). אך טען כי מבחינת מארג הראיות בכללותו עולה קושי להוכיח את אשמת המשיב, ולו לכאורה. לטענתו קיים כרסום של ממש בראיות בנוגע לזיהוי המשיב. הוא סקר את הראיות והעדויות בתיק וטען כי הן סותרות זו את זו וחלקן "מזוהמות" בעיקר בנוגע לאשמתו של המשיב. כמו כן טען כי גם אם ייקבע שהמשיב הוא שביצע את הירי, הרי שהוא לא כיוון ולא יכול היה לכוון לעבר המנוח, ולא יכול היה לראות אותו, כך שקיים ספק גם לגבי היסוד הנפשי של המעשים.

3. לאחר שעיינתי בחומר החקירה ושמעתי את טיעוני הצדדים, אני סבורה שקיימות ראיות לכאורה נגד המשיב. אכן, התמונה הראייתית מורכבת שכן מדובר באירוע רב משתתפים, בעדים רבים שמסרו הודעות רבות במשטרה, וכאשר אירוע הירי והפגיעה במנוח עצמו לא צולמו ולא תועדו בתיק ויזואלי. עם זאת, אני סבורה שהראיות הקיימות הן בעלות עוצמה שדי בה כדי לעמוד במבחן קיומן של ראיות לכאורה, כפי שאפרט להלן.

הראיות המרכזיות בתיק הן הודעותיהם של שני עדי ראיה: ראפת פואקה, שכן המתגורר בסמוך לבתיהם של המנוח ושל המשיב, ואחמד אבו כמאל, נער בן 15, אחיו של המנוח, שהיה בקרבתו בזמן האירוע. אתאר את החלקים הרלוונטיים בהודעותיהם:

4. בהודעתו של העד ראפת פוקה שנגבתה ממנו בסמוך לאחר האירוע, ביום 15.2.25 שעה 01:21, סיפר העד כי הוא מתגורר בשכנות לשתי המשפחות המעורבות ומכיר את בני המשפחות ואת הרקע לסכסוך ביניהם. הוא תיאר כי בליל האירוע ראה 5 רעולי פנים הורסים את החומה המפרידה בין הבתים, המנוח ואביו עלו לגג ביתם והחלו ליידות אבנים לעבר בית משפחתו של המשיב, ואחד מרעולי הפנים עלה על רכב וירה 3 פעמים לכיוון הגג שבו היה המנוח, ומיד לאחר מכן נשמעו צעקות שהמנוח נפצע. לדבריו הוא עמד בביתו וראה את כל ההתרחשות. העד הוסיף פרטים ותיאר כי עובר לאירוע הירי, המנוח פגע באבן בגבו של אחד מרעולי הפנים, אשר הגיב בקללות ומיד לאחר מכן הקיף את הבית, עלה על הרכב וירה. העד מסר עוד כי הוא מזהה את האדם לפי קולו. כשנשאל של מי הקול, השיב כי אינו יכול לומר, אבל הקול שלו. בשלב זה נכתבה הערת חוקר כדלקמן: "העד מתאר לי כי הוא חשש שהדברים ייכתבו אך ניכר כי יודע מי היורה מאחר ואומר לי כי לפי העבר הפלילי של הבנים של ריאד תוכל לדעת בעצמך מה היורה, אומר שזה בוודאות לא חאלד ולא נדים, כאשר אני שואל אותו ישירות הם (צריך להיות: אם - ח.מ.ק) הוא זיהה את הקול הוא צוחק ואומר אתה על הכיפכ אבל אני לא יכול להגיד לך ואתה תשמע את זה מאבא של מחמד מכמאל" (פסקה 36 להודעה). בהמשך אמר העד פעם נוספת שהחוקר יוכל לדעת מי "ראש המאפיה" לפי "העבר שלהם" (פסקה 54).

למשיב שבפני יש הרשעות קודמות בעבירות סמים ונשק, כך שאזכור העבר הפלילי מכוון אליו.
5. בהודעה נוספת מיום 15.2.25 שעה 5:01 זיהה העד את תמונתו של המשיב שהופקה מסרטון שצולם בסמוך למקום האירוע. (אם כי בשלב ראשון זיהה את אחיו, וכשהתבקש לדייק זיהה את המשיב). העד אמר: "זה איהאב ריאד פואקה זה ההוא שיש לו עבר, תבין אותי. האחים שלו הם רגועים, הוא הבעייתי". בהערת חוקר הוסף כי החוקר שאל את העד מה הבחור הזה עשה בזמן האירוע, והעד "צוחק ואומר אל תסחב אותי במילים" (פסקה 11). בהמשך נשאל כיצד הוא מזהה את המצולם, שהוא רעול פנים, והשיב "כי אני מכיר את הפנים שלהם נראות בלי רעלה ושני רואה את העיניים הוא שכן שלי אני מכיר אותו" (פסקה 13). בהערת חוקר נוספת נכתב כי בשיחה בע"פ עם החוקר סאמר העד סיפר שאיהאב שנראה בתמונה הוא הרוצח (פסקה 19).

6. מדובר בהודעות של עד ראייה שראה את האירוע עצמו, ואת שני המעורבים, עד שניות ספורות לפני הירי. העד הוא שכן שאינו מעורב בסכסוך ועל פני הדברים נראה שהוא בעל עמדה נייטרלית, ואף מבקש שלא להיות מעורב ולא למסור במישרין את שמו של היורה. שתי ההודעות הנזכרות נגבו ממנו בשעות שלאחר האירוע, כך שמדובר בגרסה ספונטנית ראשונית ובלתי מזוהמת, והמשקל הראייתי שניתן לייחס להן, במסגרת בחינת ראיות לכאורה, גבוה ביותר. בהודעה נוספת מיום 28.4.25 העד חזר על עיקר פרטי האירוע, תיאר כי ביתו גבוה מיתר הבתים בסביבה ולכן שדה הראייה שלו היה רחב. בהודעה זו טען העד שלא ראה את הבחור רעול הפנים שירה, וש"כל החקירה הקודמת היתה טעות" (שורה 42), אך אין ספק שהמשקל שיש לייחס לשתי ההודעות הראשונות, שנגבו מיד לאחר האירוע, גדול בהרבה ממשקלה של ההודעה המאוחרת, שנמסרה לאחר שהעד הבין את התוצאות האפשריות של הפללת אדם אחר.

7. העד אחמד אבו כמאל הוא, כאמור, אחיו של המנוח, כבן 15. הוא עמד בסמוך לאחיו בזמן הירי והפגיעה בו. בהודעתו מיום 17.2.25 שעה 17:41 העד תיאר את הרקע לאירוע, ואת הופעתם של המשיב ואחיו כשהם רעולי פנים, והמשיב נושא אקדח. לדבריו הוא זיהה את רעולי הפנים כי עיניהם וחלק מהפנים היו גלויים, וגם לפי לבושם (פסקאות 12-16). בהמשך ההודעה חזר העד פעם נוספת על כך שזיהה את המשיב לפי בגדי, עיניו וחלק מפניו, כשירה פעם נוספת ולא פגע (פסקה 59). העד מסר כי זיהה את המשיב עוד בשלב המוקדם של האירוע, שבו המעורבים ידו אבנים זה על זה, ותיאר את לבושו באותו שלב. הוא זיהה את המשיב בכניסה לביתו, ממש בזמן הירי: "זיהיתי אותו לפני זה בכניסה לבית והבגדים שלו ואחרי זה זיהיתי אותו עוד פעם מהעיניים שלו וקצת מהפנים שלו שלא היו מכוסים והבגדים שלו, אחרי זה שמעתי רעש של ירי וראיתי את מחמד אח שלי נופל על הרצפה. ש. אז מי ירה באח שלך מחמד? ת. איהאב ירה באח שלי..." (פסקאות 28-30). לגבי סדר הדברים מסר אחמד כי שמע רעש של ירי וראה את אחיו נופל על הרצפה, לאחר כמה שניות התקדם וראה את המשיב רץ מאחורי החומה השבורה (פסקה 32). העד הבהיר שלא ראה את רגע הירי עצמו, אך ראה את המשיב שנשא אקדח (שורות 87-89). מדובר בהודעה מפורטת, קוהרנטית וברורה. העד זיהה בתמונות גם את אחיו של המשיב ותיאר את מעורבותם באירוע. הוא תיאר גם את חלקם של בני משפחתו בסכסוך, ולא הסתיר את העובדה שאף הם ידו אבנים לעבר משפחת המשיב. ככל שניתן להעריך בשלב לכאורי זה, מדובר בגרסה מהימנה, הגם שהיא נשמעת מפיו של אחיו של המנוח.

8. קיימות, איפוא, גרסאות של שני עדי ראיה, ששניהם נראים כמהימנים, שראו את מהלך האירוע כולו וזיהו את המשיב, המוכר להם היטב מזה שנים. אמנם שני העדים לא ראו את רגע הירי עצמו, שבו המשיב הסתתר מאחורי חומה. אך הם ראו וזיהו אותו בסמוך מאד לפני ואחרי הירי, כשהוא חמוש באקדח, יורה באוויר ולאחר מכן יורה לכיוון ביתו של המנוח, מגיע לבית ויוצא משם במהירות.

9. בנוסף לראיות הישירות שתוארו, קיימות ראיות נוספות התומכות בעמדת המבקשת בשאלת נוכחותו של המשיב באירוע בזמן הירי ובסמוך לו:

בסרטונים שצולמו בסמוך לפני אירוע הירי, נראה אותו אדם שתואר על ידי העדים הנ"ל כמשיב (בין היתר לפי בגדיו - מכנסי ג'ינס וסוודר "קפוצ'ון" בצבעים כחול ואפור) כשהוא נוכח ומעורב באירוע, וכשהוא אוחז בחפץ כלשהו בתנוחה המתאימה להחזקת אקדח. אביו נשמע בסרטון קורא לו בשמו הפרטי של המשיב - איהאב. בהמשך נראה אותו אדם, שזוהה על ידי עדים רבים כמשיב, כשהוא מתקרב לביתו של המנוח יחד עם אחרים, רעול פנים למחצה (כשעיניו גלויות), ואוחז בידיו חפץ הנראה כאקדח. צילומים אלה תואמים את תיאורי העדים לגבי האירוע כמפורט לעיל, כאשר המשיב הגיע לבית המנוח מיד לאחר הירי ומיד לאחר מכן נמלט משם. (סרטונים WA0011, WA0021, מצלמה מקובץ 10 מונה 40).

עדים נוספים זיהו את המשיב כמי שנכח במקום לאחר האירוע. לדוגמא, העד אברהם חטיב סיפר בהודעה מיום 19.2.25 שראה את המשיב מגיע לבית המנוח מיד לאחר הירי, זיהה אותו, וראה אותו יוצא מהבית כשנאמר לו שהמנוח נהרג. הוא זיהה את המשיב גם בצילומים שהופקו מהסרטונים הנ"ל. העד עלאי עודאללה מסר בהודעה מיום 19.2.25 כי הגיע בעיצומו של האירוע, ראה את בני משפחת פואקה מנסים להיכנס לבית משפחת המנוח "כדי להרביץ להם", הוא ראה את המשיב יורה מהחומה אך לא פוגע באיש, ולאחר מכן ראה את המשיב ואחיו נכנסים לבית משפחת המנוח וצועקים "ירינו בו, בוא נצא" (פסקה 51). העד יוסף עוודאללה תיאר כי המשיב, חמוש, הגיע יחד עם אחרים לביתו של המנוח, וכששמעו שהוא נורה ברחו מהמקום (הודעה מיום 17.2.25). הוא זיהה בוודאות את תמונתו של המשיב מתוך הסרטונים כשהוא אוחז באקדח.

10. ראיות נוספות מחזקות את גרסת המבקשת באופן כללי:

בהתאם לממצאי מז"פ, המנוח נורה מאקדח 9 מ"מ, ותרמילים מאקדח 9 מ"מ נמצאו בסמוך לרכב שנטען שהמשיב ירה ממנו. הקליע שנמצא בגופו של המנוח אינו תואם כדורים של אקדח ברטה שנמצא בזירה, ונשללה אפשרות שהאקדח שהמשיב נראה מחזיק בצילומים הוא אקדח ברטה. בכך נשללה סבירות הטענה שהמשיב ירה באקדח ברטה, ולא באקדח שפגע במנוח.

המשיב נמלט מהמקום מיד לאחר ששמע על הפגיעה במנוח, ונמנע מהתייצבות לחקירה במשך כחודשיים. בחיפוש בטלפון של המשיב נמצאו חיפושים של תכנים הנוגעים לראיות הדרושות להרשעה ברצח, הרשעה ללא אקדח וכדו' (מזכר מסומן ע"ה).

האליבי שמסר המשיב הופרך, כאשר עד האליבי עבד אל האדי דבש טען בהודעה מיום 16.4.25 כי המשיב הגיע לביתו סמוך לשעה 22:00, לאחר האירוע, בניגוד לטענת המשיב שהגיע אל ביתו של עבד בשעה 18:00.

11. ב"כ המשיב התייחס בסיכומיו בפירוט לעדויות נוספות בתיק, וטען כי חלק מהעדים לא נקבו כלל בשמו של המשיב כמי שנכח במקום, חלקם לא זיהו אותו, אחרים טענו שהמשיב הוא האחראי לירי על סמך שמועות, וכיוצא באלה. אינני סבורה שיש בעדויות אלו כדי לפגוע באופן מהותי בעוצמת הראיות הפוזיטביות. קיומן של סתירות ואי התאמות מסויימות הוא בלתי נמנע כשמדובר באירוע רב משתתפים. עדויות השמועה בדבר אחריותו של המשיב אינן מעלות ואינן מורידות דבר. העדר זיהוי של המשיב אף הוא אינו בעל משמעות ראייתית, הן משום שהאירוע התרחש בשעות הלילה, ויתכן שחלק מהאנשים לא ראו את האירוע או את כל פרטיו, או התקשו לזהות או הדמויות, הן משום שיתכן שגם מי שזיהו את המעורבים העדיפו שלא למסור זאת למשטרה. בסופו של דבר, ב"כ המשיב לא הצביע על ראיות ברורות וחד משמעיות שיש בהן כדי לשלול את זיהויו של המשיב ואת נוכחותו באירוע.

12. באשר ליסוד הנפשי: מדובר באירוע של ירי באקדח לעבר אנשים, על רקע סכסוך אלים וידידי אבנים. המשיב ובני משפחתו הגיעו מיד לאחר הירי לבית המנוח, כשהמשיב חמוש באקדח ואחרים בסכין ובאלה. כששמעו שהמנוח נפגע, נמלטו מהמקום, והמשיב עצמו נמלט במשך כחודשיים. התנהגות זו אינה מעידה על הפתעה מהתוצאה שנגרמה או על חוסר רצון לפגוע במאן דהוא. המשיב בחקירתו הכחיש את הימצאותו במקום, כך שלא טען ליסוד נפשי מופחת. בנסיבות אלו, בשלב זה האפשרות המסתברת היא שמדובר לכל הפחות ביסוד נפשי של אדישות.

13. עילת מעצר סטטוטורית וברורה מאליה לנוכח חומרתה של עבירת הרצח שהביאה לקיפוח חייו של המנוח. אציין עוד שלמשיב הרשעות קודמות, חלקן בעבירות נשק, ושמדובר באירוע במסגרת סכסוך בין משפחות המתגוררות בשכנות, כך שאין מדובר באירוע חד פעמי והמסוכנות מתמשכת. בנוסף מתעורר חשש לשיבוש הליכי משפט, לאחר שהמשיב נמלט מהדין במשך חודשיים. בנסיבות אלו אני סבורה שמתקיימת עילת מעצר שלא ניתן להפיג בדרך של חלופת מעצר, ואני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"ה, 14 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.